

РЕШЕНИЕ

№ 9274

гр. София, 09.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в публично заседание на 11.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11990** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП). Образувано е по жалба на С. А. Г., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. С. С., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 25-4332-005128 от 16.10.2025 г. на полицейски инспектор, Отдел "Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка "временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца". В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона – основания по чл. 146, т. 3 и т. 5 от АПК. Жалбоподателят заявява, че не е собственик на автомобила и не е знаел, че същият е с прекратена регистрация поради неплащане на последната вноска по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" (ЗЗГО). Посочва също така, че отрицателните последици от нарушението са премахнати още на датата на извършването му (15.10.2025 г.), като собственикът на МПС е сключил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на процесния автомобил с валидност от 15.10.2025 г. до 14.10.2026 г., в подкрепа на което представя застрахователна полица и разпечатка от сайта на Гаранционен фонд. По тези съображения се претендира отмяна на обжалваната заповед. В съдебно заседание, оспорващият не се явява и не се представлява. Ответникът - полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" - СДВР, в писмени бележки и в открито съдебно заседание се представлява от главен юрисконсулт П., който изразява становище за неоснователност на жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 20 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С обжалваната ЗППАМ № 25-4332-005128 от 16.10.2025 г. на полицейски инспектор, Отдел "Пътна полиция" към СДВР и на основание чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" от ЗДвП по отношение на С. А. Г. е приложена принудителна административна мярка "временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца", поради това, че при проверка е установено, че лицето управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно правилата на ЗДвП и по-конкретно управлява МПС със служебно прекратена регистрация на 30.09.2025 г. поради липса на ЗЗГО. Видно от отбелязването под текста на заповедта, С. Г., чрез адв. С. е получил препис от процесната ЗППАМ срещу подпис на 29.10.2025 г. Заповедта е оспорена по съдебен ред с жалба, подадена на 31.10.2025 г. чрез административния орган до Административен съд – София-град.

Към административната преписка по делото е представен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия ГА № 4507556 от 15.10.2025 г. съставен от младши автоконтрольор при отдел "Пътна полиция" при СДВР, на С. А. Г., ЕГН [ЕГН], за това, че в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към ж. к. Л., управлява товарен автомобил форд Т. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. Г., ЕГН [ЕГН], като преди кръстовището с ул. "Д-р П. Д.", при проверката е установено, че управляваното МПС не е регистрирано по надлежния ред - прекратена регистрация на 30.09.2025 г. поради липса на Задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Посочено е и това, че е нарушена нормата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП – управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Към жалбата е представена полица "Гражданска отговорност" на автомобилистите за МПС рег. [рег.номер на МПС] със срок на договора от 10:05 ч. на 15.10.2025 г. до 23:59 ч. на 14.10.2026 г.

От представената на л. 24 справка за процесното МПС се констатира, че същото е с прекратена регистрация – без ГО считано от 30.09.2025 г. 04:17 часа, като основание е отбелязано "прекратяване по чл. 143, ал. 10 ЗДвП при уведомление от ГФ без ГО". По преписката липсват доказателства за уведомяване на С. Г. за прекратяване на регистрацията. От същата справка е видно и това, че на регистрацията е служебно възстановена по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП при уведомление от ГФ без ГО на 15.10.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активнолегитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

В случая оспорената заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 513з-12686

от 14.10.2025 г. на директора на СДВР, както и заповед № 513з-9572 от 13.09.2024 г. на директора на СДВР, поради което не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК. Същата е издадена в писмена форма и съдържа индивидуализация на органа, адресата, правното основание и разпоредената мярка, поради което не се установява порок във формата, който сам по себе си да води до отмяна.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон. Волеизявлението за налагане на принудителна административна мярка се обективира в заповед, която има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и се издава съобразно изискванията на този кодекс, като специалният закон въвежда и изрично изискването същата да е мотивирана.

Настоящия състав приема, че оспорения акт е издаден в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, както и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, довело до неправилно приложение на материалния закон.

Като правно основание за издаването ѝ в оспорената заповед е посочен чл. 171, т. 1, буква "з", подбуква „гг“ от ЗДвП.

Спорът по делото се концентрира върху това дали при издаването на заповедта са били налице материалноправните предпоставки за прилагане на мярката и дали същата е мотивирана и съответства на целта на закона.

В разпоредбата на чл. 171, ал. 1, буква „з“ от ЗДвП (нова – ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения да се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач, извън случаите по букви „а“–„ж“, който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: „гг“ 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5. В член 175, ал. 3 ЗДвП (изм. ДВ бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) е предвидено да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В процесната заповед е посочено от фактическа страна, че водачът С. Г. управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред (Прекратена регистрация на 30.09.2025 г., поради липса на задължителна застраховка "Гражданска отговорност").

В случая в заповедта не е извършено нормативно препращане към нито една от нормите, изброени в буква "з", подбуква „гг“ на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. За разлика от съставите на същата по вид принудителна мярка, установени в чл. 171, т. 1 букви "а" до "ж" включително, които са конкретни – съдържат описание на деянието и фактическите съставомерни обстоятелства, новите основания по буква "з" препращат към административно наказателни разпоредби. По тази причина органът следва да опише не само фактите, които са установени с АУАН, а в случая дори липсва и препращане към АУАН, но и да прецени кой състав на административно нарушение е осъществен. Правната квалификация се обективира в мотивите на административния акт, като в настоящия случай те не съдържат посочване на административно наказателна разпоредба – административното нарушение, за което е предвидено наказание отнемане на СУМПС. Действително в АУАН е посочено нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП, но в оспорената заповед липсва препращане към същия.

От друга страна в процесната ПАМ липсва и друг съществен реквизит, доколкото от фактическа страна не е посочена датата, на която С. А. Г. управлява МПС с рег. [рег.номер на МПС] . Липсата на посочена датата на извършеното нарушение, при липса и на изрично препращане към съдържанието на издадения на същия водач АУАН, напълно препятства възможността да бъде проверено дали наистина има извършено административно нарушение, дали същото представлява управление на моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред – по смисъла на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, съответно дали последната разпоредба е била приложима и в коя своя редакция, както и дали към момента на извършването на административното нарушение въобще е била в сила нормата на чл. 171, т. 1, буква "з", подб. "гг" от ЗДвП, на основание на която е приложена в случая принудителната административна мярка.

При липса на посочена дата, на която е било управлявано моторното превозно средство, за административния орган е обективно невъзможно да установи и докаже служебното прекратяване регистрацията на същото, както и е възпрепятствана съдебната проверка относно наличието на предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка. Непълнотата в съдържанието на оспорената заповед е толкова съществена, че я прави немотивирана и представлява предпоставка за отмяната ѝ само на това основание.

Настоящият съдебен състав приема, че ПАМ е приложена и в несъответствие с целта на закона. Видно от събраните по делото доказателства и по-конкретно полица "Гражданска отговорност" на автомобилистите със застраховащ А. А. Г. за МПС рег. [рег.номер на МПС] е видно, че тя е със срок на договора от 10:05 ч. на 15.10.2025 г. до 23:59 ч. на 14.10.2026 г. В тази връзка следва да се посочи, че към датата на налагане на ПАМ - 16.10.2025 г. процесният автомобил е разполагал с валидно сключена гражданска отговорност, т.е. не са били налице законоустановените предпоставки за издаване на оспорената заповед. В случая причината за служебното прекратяване на регистрацията е била отстранена преди постановяване на ЗППАМ, поради което продължаващото действие на мярката "временно отнемане на СУМПС" не допринася за постигане на целите на закона и представлява несъразмерно ограничаване на правата на жалбоподателя, в противоречие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК.

С оглед изложеното, настоящият състав намира жалбата за основателна, а оспореният административен акт за незаконосъобразен, което налага неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005128 от 16.10.2025 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел "Пътна полиция" - СДВР, с която на С. А. Г., ЕГН [ЕГН], е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. "гг" от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: